

вено разговаряхме и осждахме *Баба Марта*, която съсъ своето непостоянство, съсъ своята промѣнливостъ ни лиши отъ веселата игра на полето. Въ една група се завърза споръ по въпроса — „защо и какъ баба Марта разваля врѣмето“. Всѣки ис-

каше да каже „защо“. — Чакайте, азъ ще разкажа! — Не, не! азъ зная повече. — Не, азъ! Ти не знаешъ нищо. — Дигна се глъчка. Най-послѣ се съгласихме да разказваме подъ редъ. Първъ почна Василь Динковъ.

1. Баба Марта отмъщава на овчарката.

Моята баба ми е разказвала, че баба Марта е една стара жена, голѣма и силна. Тя не обича да ѝ се противи нѣкой или да се мѣри по сила съ нея. Жестоко наказва тя противника си тогава.

Въ едно село имало една бибичка, която имала много овци и кози. Тази бабичка-овчарка всѣка година по Гергьовъ-день изкарвала стадото си на планината. Една година намислила да го изкара порано — още на първия день на мѣсець мартъ. Селянитѣ викали на тази овчарка да не изкарва стадото си на планината още прѣзъ мѣсець мартъ, защото е рано, па може да се разсърди отъ това и баба Марта. Но вироглавата бабичка-овчарка ги не послушала, а още и се присмѣла на баба Марта. „Че какво ще ми стори баба Марта? И тя жена